

Megjelenik minden vasár-
nap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Szabó Albert könyvnyom-
dáiban Kézdi-Vásárhelyt,
hova egy lap beltartalmi
részét illető közlemények,
mint az előfizetések, hirdet-
mények, nyilvántartási cikkek
stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soron-
ként 10 kr-ért közöltnak.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos gur-
mond-sorért vagy annak
terfogataért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beírt-
tásnál 30 krajczár bélyeg-
díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági
társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer meg-
jelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyi-
tunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhat-
nak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel
még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük
azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedje-
nek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy
lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Mit kell tennünk az újévben?

K.-Vásárhelyt, 1890. január 4.

II.

Előbbi közleményünkben kimutattuk azon
jóvedelmi forrásokat, miket az új esztendő
ígér Kézdi-Vásárhely városának, s már most
megkísértjük igen röviden összegezni azon
terveket, miket a város emelkedése érdekében
megkezdendőknek tartunk.

A reformokat, ha jó munkát akarunk vé-
gezni, a legelején kell kezdenünk. Először is
szét kell rombolnunk azon vasgyűrűt, mely
e várost körülövezi, terjeszkedését akadá-
lyozza, haladását gátolja. Ezen vasgyűrűt
ama idegen községbeli határok képezik, me-
lyek a mi picinyke kis határlunkat minden
oldalról körülveszik. Kézdi-Vásárhely város

határa, a város területét is beleszámítva, ösz-
szesen 920 holdat foglal magában; ebből te-
hát mindenki kiszámíthatja, hogy Kézdi-Vá-
sárhely a legkedvezőbb viszonyok mellett
sem terjeszkedhetik, mert nincs hova, hacsak
valakinek nem akad az a különös gondolata,
hogy egy más község határába építkezzen s
így K.-Vásárhelyt lakva, egy más község
kötélékébe tartozzék.

Ezen az állapoton pedig nem lenne valami
nehéz segíteni, mert a községekről szóló 1886.
évi XII. t. cz. X. fejezete elég világosan el-
rendeli, hogy egy tulajdonosnak joga van
birtokát egyik községből egy más olyan köz-
ség határába bekebeleztetni, melynek szom-
szédtságában fekszik birtoka. Ezt írásbeli ké-
réssel lehet kérni, mely felett a megye alis-
pánja dönt. Már most, ha tekintetbe vesszük
azt, hogy a Kézdi-Vásárhely város közvetlen
szomszédságában fekvő idegen határbeli föl-
deket csaknem kivétel nélkül kézdivásárhely-
iek birják, s hogy ezen földek K.-Vásárhely
határához csatoltassanak, elég a tulajdono-
soknak egy egyszerű kérést benyújtani a
megye alispánjához: tisztán áll előttünk,
hogy az a nagy és félős kérdés, melyet miná-
lunk annyit pengettek évek során, s melynek
megoldását oly nehéznek tartották, nem épen
olyan nagy dolog. A ki magának bővebb
tájékozást akar szerezni, olvassassa meg az
idézett 1886. évi XII. t. cz. X. fejezetét, mely-
ben részletesen meg van írva, miképpen kell
az átkebelezéssel eljárni, s mely esetekben
tagadható meg az.

A város határának meg bővítése iránt ezek
szerint nem a városnak, mint erkölcsi testül-
letnek, hanem egyeseknek kell a kezdemé-
nyező lépéseket megtenni.

A Torja felőli oldalon, hol jelenleg a tago-
sítás folyamatban van, várhatunk ennek be-
fejezéséig, a többi részeken azonban a mun-
kálathoz haladéktalanul megindíthatók.

Időszerűnek tartjuk itt felemlíteni azon
régóta függő kérdést is, hogy Oroszfalu Kézdi-
Vásárhelyhez csatoltassék. Ennek hosszabb
és nehezebb procezusa lenne, de ez is kivi-
hető. E cikk keretében nem írhatjuk le tétle-
tesen azon fontos gazdasági előnyöket, mik
ezen csatlakozással járnának, azonban egy
kis gondolkodás után mindenki beláthatja,
hogy az városunk fejlődésére felette hasznos
lenne.

Igy K.-Vásárhely határát minden irányban
kibővítve, megkezdheti a tanács és képviselő
a város rendezését és szépítését. Ennek elér-
hetése végett legelső lépésnek tartjuk azt,
hogy a város képviselője minden évben ve-
gyen fel költségvetésébe egy összeget, mely-
ből a város belterületén időnkint eladásra ke-
rülendő laktelkeket megvásárolja oly cél-
ból, hogy az épületeket lerombolva, szabad
területeket nyerjen, mert mindaddig, míg e
városban utca utczát, ház házat ér, rende-
zésről szó sem lehet.

0.

(Folyt. köv.)

A „Székelyföld“ tárczája.

J ó z e f a.

Németből.

I. A három barát. —

Este volt. Egyike azon néma, fenséges esték-
nek, melyeket csak a tropikus égjél lakói szok-
tak élvezni.

Martinique sziget magaslatai mint aranyten-
gerbe mártott gyertyaóriások fénylettek, mialatt
a már-már ellángoló környékből a magnoliák és
oleanderek kellemes illata mint a legfenségesebb
töménység, emelkedett fel a bitorított égek felé.

1873. augusztus havában vagyunk.

Nem messze egy szép, a tropikus tartományok
minden pompájával ékeskedő ur háztól egy csa-
pat néger gyűlt össze, és a tam-tam monoton
hangja elárulta, hogy e szerencsétlen teremtmé-
nyek vad tánczban iparkodnak a forró nap mun-
káját és fáradalmát felejteni.

Távolabb a tánczoló körétől állott két éltesebb
négernő, valószínűleg a ház bizalmasabb szolgálói,
élénken beszélgetve, közbe-közbe aggodalmas
pillantásokat vetve az ur háza felé, melynek fehér
erkélye a banan- és narancsfák sötét zöldjéből
erősen kifénylik.

— A bájos, fiatal kisasszony még mindig nem

jő — mondá végre az egyik. Tán még valami
szerencsétlenség érte.

— Talán bizony a „három sziget boszorkányá“-
val találkozott — mondá a másik.

— Belzebub tanítványával!

— A varázsnővel! Isten óvja meg tőle!

E pillanatban két fiatal leány jelent meg a ház-
hoz vezető uton. 12—14 évesek lehettek. Egy futó
pillantást vetének a tánczolókra, aztán gyorsan
a két négernőhöz közeledtek.

— Hol van Tascher de la Pagerie Józsefa kis-
asszony?

— Még nem jött ki a házból — mondák a né-
gernők tiszteletteljesen. A két leány a ház felé
sietett.

— Itt jő Marietta, — mondá a kisebbik, — ő
bizonyára megmondja, hogy hol van testvére,
Józsefa.

— Megmondom neked, Coraly, hogy Józsefa
nincs is a házból, hanem vagy a „három szige-
ten“, vagy St.-Pierre-en, vagy a tengerparton,
vagy a tengeren van.

E közben az, kit Mariettának neveztek, lassan
odaért a beszélőkhöz. Tascher de la Pagerie Mari-
etta volt, Józsefa testvére, akkor körülbelül 15 éves,
egy szép karcsú leány, valódi madonnaarczúval,
szelid, nemes, kecses, szőke, mint a lilium.

— Légy üdvözlöve, Zenobia! Örövendek, hogy
láthatlak, Coraly! — mondá halk, csaknem sut-

togó hangon. — Józsefát keresitek, megtaláljátok
szobájában. Engedjétek meg, lehetetlen, hogy oda
kísérjelek. Roppant fáradt vagyok.

Mari egy padra ereszkedett.

— Istenem, Marietta, mily halovány vagy! —
kiáltá Zenobia, átölelvén őt gyengedén. — Beteg
vagy?

— Nem, jól érzem magamat, csak fáradt vagyok.

— Engedd, hogy nálad maradjak, míg Coraly
bemegy és hívja Józsefát — mondá Zenobia és
gyengéd, de hálás kézsorítás volt a felelet.

Coraly egy őzike fürgeségével repült a ház felé
s nemsokára Józsefa szobájában állott.

De hát valóban Józsefa szobája volt-e az? Jó-
zsefát? azé azeleven, vig gyermeké, ki pillanatig
sem tudott nyugodni, kinek ezüstcsengésű hangja
folyton hallszott? És hogyan? — jól látok-e? az
a szép gyermek, ki ott a karszéken a bölcső mel-
lett ül és felemelt ujjával hallgatást parancsol,
Józsefa legyen-e?

— Oh, Józsefa! — mondá nevetve Coraly, —
mióta lettél dajka? De nagy é! hiszen az egy
nagy bábu, a mit te ringatsz.

— Igen; mit akarsz? — kérdé szomorúan Jó-
zsefa. — Büntetés alatt vagyok, és miután sem
futkosni, sem ugrándozni nem szabad, ezt a bábút
ringatom.

— Büntetés alatt? Szegény Józsefa! Ugyan mit
vétettél? — kérdé Coraly átölelve barátját.

— Öszintén meg kell vallanom — mondá Józsefa

Újévi üdvözlések.

Az országgyűlési szabadelvű párt az újév alkalmából Tisza Kálmán miniszterelnöknel, Péchy Tamás képviselőházi elnöknel s Podmaniczky Frigyes báró pártelnöknel fejezte ki jó kívánatait, érzelmeit.

Ezen üdvözlések súlypontját a miniszterelnöki palotában elhangzott, nagyjelentőségű beszédek képezik.

Itt pártunk nézeteit, szilárd elhatározását és érzelmeit ép oly hiven, mint minden kételyt kizáró határozottsággal Huszár Károly báró tolmácsolá, markanszavakban emelvé ki a szabadelvű pártteljes szolidaritását a miniszterelnökkel; a párt elhatározását, hogy rendületlenül helyt áll Tisza és a parlamentárizmus mellett; a pártnak Tisza iránta a multra nézve hazafias elismerését, a jelenben változatlan bizalmát s a jövőt illetőleg jogos reményét. És hozzátéve azt a kérést még, hogy a miniszterelnök is legyen kitartó a küzdelemben.

Huszár báró szavai a párt lelkét fejezték ki s pártunk, mely tömör sorokban impozáns számban töltötte be a nagy termet, mintegy felvillanyozva, önértetének, lelkesült hangulatának kitörő nyilvánulásait fejezte ki, hogy egész lelkéből egyetért szónokának férfias és határozott kijelentéseivel.

Még ennél is jobban felfokozá a szabadelvű párt entuziazmusát Tisza miniszterelnök válasza, ki ez alkalommal is kategorikusan jelenté ki, hogy helyt fog állni, miután ma is, mint eddig, csorbitatlanul bírja a korona és a többség bizalmát.

Ime, e pont ellen dolgozik koncentrált tüzzel az ellenzék. E pont pedig ismét még jobban megerősült. Lemondásról, visszavonulásról tehát szó sem lehet. Ideje volna, hogy az ellenzék is e gondolatlat, e ténynyel kibékülve, megszűnjék sajátjában napnap után magát és közönségét légből kapott s irányzatot lemondási hírekkel és biztatásokkal mulattatni, vagy jobban mondva ámitni.

A miniszterelnök válaszbeszéde még más irányban is tisztázta a helyzetet; elvette lehetőségét a honossági törvénynyel való kétes agitációknak, a nemzet szándékos vagy nem szándékos félrevezetésének.

Szintoly hiven és határozottan fejtette ki a ház elnökénél Falk Miksa pártunk nézeteit és álláspontját a ház tanácskozási rendje, modora s a parlamentárizmus érdeke szempontjából. Tartalmas szavai szintugy élénk visszhangra találtak a Péchyhez is nagy számmal egybegyűlt párttagok közt, mint Huszár báróéi amott.

Meg vagyunk győződve, hogy a ház elnöke is egyetért Falk nyilatkozataival.

Egy szóval, többség és kormányelnök a manapszóban levő kérdésekben határozottan, szolidárisan és minden kételyt kizárólag állást foglaltak. Nekünk ugyan ez iránt soha sem voltak kételyeink, de a kis társ reménykedve tápláltak ilyeneket, azok most újra tisztán láthatják maguk előtt a helyzetet. Ennek a helyzetnek követelménye pedig az, hogy az ellenzék, miután eme nyilatkozatok sem képeznek semmi irányban provokációt, ne folytassa tovább az áldástalan, meddő és ádáz harcot, melyet a nemzet óriási többsége kéri.

— sirva, — hogy a büntetést megérdemeltem. A nevelő önfejléséről, daczosságról vádolt és neki igaza van.

— Látod Józefa, minden embernek vannak hibái; vigasztald magad, nem nézhetem, hogy te sírsz.

— Nem, Caroly, nem vigasztalhatom magamat. Képzeld csak, mamám, ki különben mindig kegyes és jó volt hozzám, ezeket mondták: belátom, Józefa, hogy engedelkeny voltam irántad; a helyett, hogy engedelmesre tanítottalak volna, minden vágyadat teljesítettem. És azért, a miért elég szigorú nem voltam irántad és a miért te elég okos nem voltál, hogy engedelmeskedtél volna, a büntetést meg fogjuk osztani és meg fogunk egymástól válni. — Atyád és én elhatároztuk, hogy téged Franciaországba küldünk nagynénédhez, Renaudinhez. Ott eléri majd a te értelműt azt a fokot, melyet ez égnél alatt el nem érne. Ott társnőd példája fel fogja ébreszteni önértedet és téged szorgalomra serkenteni. Oh, Caroly, nem bírom meg e gondolatot.

Józefa keservesen sirt.

— Mily kár, Józefa, hogy büntetés alatt állsz! Zenóbia, ki kinn maradt Mariettánál, észjén eljöttünk, hogy neked ajánlatot tegyünk.

— Oh, az én büntetésem már letelt — mondá Józefa, felemelve fejcskékjét és keccsen hátra simítva szép fürtjeit. — Csak egy óráig tartott és az már rég letelt. Szólj tehát!

hetlenül elítél s melyet elítélt már a külföld elfogulatlan közvéleménye is, hanem nyujtszon segédkezet az alkotó munkához, melyet töle és mindnyájunktól megvár a helyzet, megkövetel a parlament méltósága és a nemzet vitalis érdeke.

A m. kir. postatakarékpénztár 1888. évi működése.

(Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter jelentéséből.)

(Folytatás.)

Ha a betétek és visszafizetések számának egy-máshoz való viszonyát keressük, tapasztaljuk, hogy a visszafizetések száma 1888-ban a betéteknek 27·5%-a, 1887-ben 24·4%-a, és 1888-ban 14·2%-kát képezte, vagyis a betétek a visszafizetésekhez egy aránylanak, mint 3·8 : 1, 1887-ben mint 4·1 : 1 és 1886-ban mint 7 : 1-hez.

Egy betét-könyvecskére esett tehát átlag : 1888-ban 2·6, 1887-ben 3, 1886-ban 4·4 betét és 1888-ban 0·7, 1887-ben 0·7, 1886-ban 0·6 visszafizetés, míg tehát a betétek átlagos száma apad, a visszafizetéseké állandó marad.

A betétek darabszámának az egyes vidékek szerint való osztályozása megerősíti azon kezdetől fogva tapasztalt jelenséget, hogy a legtöbb betétek a budapesti kerület után, melynek forgalmát egyébként a főváros lényegesen befolyásolja, a soproni és pozsonyi kerületek szolgáltatták; a visszafizetések darabszáma is; ennek megfelelően alakul.

Ha a kerületeket a betétösszegek tekintetében elért eredmények szerint csoportosítjuk, az első hely ugy, mint az előző években szintén a budapesti kerületet illeti, melynek 1.139,915 frt betétösszegébe, az intézet főpénztáránál betett 83,191 frt 49 kr is bele van értve; a második helyet az 1886-ban az ötödik helyen sorakozott kassai kerület foglalja el, és utána következnek ugy, mint 1887-ben a soproni és pozsonyi kerületek.

A betétekből összesen :
1888. évben 2.808,767 frt 59 kr, vagyis 78·10%,
1887. " 2.323,552 " 68 " " 76·30%,
1886. " 1.257,532 " 24 " " 47·00%
fizettetett vissza.

A visszafizetések arányszámában tehát 1·8%-nyi emelkedés jelentkezik, a mi — szemben azon ténynyel, hogy a betétek szaporodásával bizonyos határig növekedniök kell a visszafizetéseknek — bizonyára csekélynek mondható. De a visszafizetési arány önmagában véve sem nyilvánítható tulajdonság, főleg ha tekintetbe vesszük a külföldi postatakarékpénztárak ide vágó számadatait. Így Ausztriában az 1888. évben visszafizetett összegek a betéteknek 85·73%-át, Franciaországban és Olaszországban az 1887. évben 82·17%, illetve 87·70%-át képezték; sőt ha a visszafizetési arány mozgását a magán hitel-intézeteknél szemléljük,

tapasztaljuk, hogy például az 1887. évben Ausztriában a visszafizetések 101·71%-át tették a betéteknek; nálunk csaknem ugyanezt látjuk, mert itt minden 100 frt új betétre 101·94. század frt kifizetés esett.

A betétek és visszafizetések összegét ugyanazok számához viszonyítva kitűnik, hogy egy betétnek átlagos összege 1888. évben 8 frt 34 kr, 1887-ben 6 frt 95 kr, 1886. évben 5 frt 67 kr; egy visszafizetésnek átlaga pedig 1888. évben 23 frt 67 kr, 1887. évben 21 frt 74 kr, 1886. évben 18 frt 76 kr.

Az emelkedés a betétátlagnál 1 frt 39 kr, vagyis 20%, míg 1887. évben 1 frt 28 kr, vagyis 22·60%; a visszafizetési átlagnál 1 frt 93 kr, vagyis 8·80%, 1887. évben pedig 2 frt 98 kr, vagyis 15·90%. Mindenesetre kedvező körülmény, hogy a betétátlag tetemesebb arányban növekedett, mint a visszafizetési átlag.

Egy betét-könyvecskére átlag 1888. évben 21 frt 43 kr, 1887-ben 21 frt 4 kr, 1886. évben 25 frt 8 kr helyeztetett el, és 1888. évben 16 frt 74 kr, 1887-ben 16 frt 5 kr, 1886-ban 11 frt 78 kr fizettetett vissza.

(Folytatása következik.)

A kézdívásárhelyi kaszinó közgyűléséből.

Kézdí-Vásárhely, 1890. jan. 6.

Ritkán volt városunkban oly szép és lelkes közgyűlés, mint a minő a kézdívásárhelyi kaszinóé, mely tegnap este 5 órakor tartott meg Székely János, ez érdemekben, tapasztalatokban s időben egyaránt ősz ref. lelkész elnöksége alatt. Megérdemli e közgyűlés, hogy fontos, a jövőre kibátó határozatairól szélesebb körökben nyerve értesülést róla mindazok, a kik a kultur intézmények iránt érdeklődnek.

A közgyűlést Székely János elnök nyitotta meg egy komoly irányus a tagokat üdvözlő beszéddel, a melyre a mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése következett. Utána az elnök az elmúlt 1889. évben előfordult nevezetesebb eseményeket ismertette a közgyűlés tagjainak általános helyeslése között. A pénztár állapotáról ifj. Jakab István pénztárnok tett részletes és pontos előterjesztést, melyből kitűnt hogy az egyesület bevétele 1096 frt, 88 kr, kiadása 1081 frt 96 krt tette s így pénztármaradvány 25 frt 22 kr. A pénztári öröndetes jelentés élénk helyesléssel vétetett tudomásul s a derék s minden tekintetben korrek és buzgó pénztárnoknak lankadatlan fáradozásáért jegyzőkönyvi elismerés nyilvánított. Majd Vajna Károly, az egyesületnek 9 év óta lelkiismeretes könyvtárnoka tett a könyvtár ügyeit s állapotát részletesen ismertető terjedelmes jelentést, melyet a közgyűlés általános éljenzéssel s a könyvtárnoknak működéséért kifejezett köszönettel vett tudomásul, valamint köszönettel fogadta a közgyűlés Barthos Károlynak az olvasóegylet derék és lelkes ügyészének rövid, de tartalmas jelentést is. Ezután Vajna Károly a választmány azon javaslatát terjesztette elő, melyben a

képzeld, mennyire fáj, hogy napról-napra hervadni látom. Mamám őt jobban szereti, mint engem, és ez természetes: ő szelid és okos, én önfejtű és macacs vagyok.

— De ő idősebb is.

— Nehány évvel. Én néhány év mulva is csak az leszek, a mi most vagyok, ha komolyabban hozzá nem látok.

— Euphemia legjobban megmondhatja, hogy mi leszek néhány év mulva.

— Nem jobban, mint én; hiszen saját akaratától függ.

— Hadd, kérlek! Nem kell épen ezt kérdezned. Van még sok dolog, mit előre tudni érdekes, pl. kapunk-e új ruhát, visznek-e bálba, szerencsések leszünk-e? Ugyan jöjj, ne gondolkodjál sokáig! Megkérjem-e mamádat, hogy engedjen el?

— Menj, kérd meg. De ne említsd Euphemiát mama azt mondaná, hogy ez balgaság.

Coraly elment, nemsokára visszatért az örömhírral, hogy »mamád megengedte, hogy te, Zenóbia, és én egy kis esti sétát tegyünk. Munk, Mimi és Pokott kísérni fognak. Siess! Mi mindent fogok én kérdezni!

— Én csak egyet kérdek tőle, — mondá Józefa — azt, hogy testvérem meggyógyul-e?

(Vége következik.)

— Bizonyára hallottál már beszélni Euphemiáról.

— Az öreg jósnőről?

— Igen, »a három sziget boszorkánya«, mint itt nevezik, egykoron Renaudin nagynénéd rab-szolganője volt, ki későbbben őt szabadon bocsátá. És én azt hiszem, hogy hálája fejében méltó, hogy ma előnkbe tárja jövőnket. Mit szólsz hozzá?

— Pompás gondolat! De nem mernék ez asszony közelébe menni.

— Hiszen nem leszesz egyedül, ketten kísérlünk, mitől félsz?

— Soktól, nagyon soktól.

— Ugyan ne légy nyulaska! Képzeld csak, milyen jó volna a jövődöt ismerni. És aztán tudod te azt, hogy minden, a mit jósol, beteljesedik.

— Vagy beteljesedik, vagy nem.

— Csak egy példát. Ismered te Markust, a négert? Nos, ennek azt jósolta, hogy egy szép fehér asszonyt fog feleségül venni.

— És ez a Markus tegnapelőtt meghalt — egészíté ki nevetve Józefa — a nélkül, hogy felesége s gyerekei lettek volna.

— Ugyan ne légy olyan hitetlen! Hát az bizonyára beteljesedett volna, ha előbb meg nem halt volna.

— Oh, ha Euphemia meg tudná mondani a jövődöt, én csak egyet kérdeznék tőle.

— És ugyan mit? ha szabad kérdezni.

— Azt, hogy testvérem meggyógyul-e? Nem is

választmány, áthatva a könyvtárnak égető szükségé vált szaporításának eszméjétől, ajánlatba hozta a közgyűlésnek 200 kitűnő műnek 529 frt értékben leendő megszerzését. Közgyűlés a javaslatot az előadó hathatós érvelése, meleg ajánlata, hosszas eszmecsere után egyhangulag elfogadta s megbízta könyvtárnokot, hogy a jelzett műveket Révai Testvérek könyvkereskedéséből, mint a mely a legtöbb kedvezményt biztosította s a vételárnak részleteiben leendő törlesztésébe is beleegyezett, haladéktalanul szerezzék be s tegyen erről a választmánynak jelentést. Etárgynál említésre méltó a dícséretre nem szoruló tényként köteleselem jelezni, hogy Gillyén Arpád cs. és kir. kamarás és honvédszázados ur az új könyvek beszerzésére tíz forintot tett le a közgyűlés asztalára, lelkes szavak mellett, s ezáltal fényesen bebizonyította, hogy miként kell és lehet a kulturintézményeket támogatni. Mondani sem kell, hogy a szép tény által föllekesített közgyűlés mily lelkesen megéljenzte e ritka miveltségű, előkelő tagját, a mely éljenzés valóságos viharra nőtt ki magát a közgyűlés erre következett azon pontjánál, a midőn a kaszinó javára rendezendő elítélál rendezésére megválasztott tekintélyes bizottságnak elnöki tisztét is Gillyén Arpád ur vállalta el, ezáltal mintegy előre is biztosítván annak fényes szellemi és anyagi sikereit. Sok ily derék, áldozatkész tagot a kaszinónak, s akkor virágozni fog!

Egymást érték erre a közgyűlésnek ehhez hasonló érdekes határozatai. Kimondta a választmány javaslatára a közgyűlés: a) hogy az E. M. K. E.-nek alapító tagjai sorába lép; b) március 15-ikét minden évben megünnepli s a múlt évben Barthos Károly elnöksége alatt e célra működött bizottságot állandó bizottsággá alakítja s jövedelmét az E. M. K. E.-nek teendő alapítványul határozta meg. Ezek után Vajna Károly lelkes szavakban tett indítványt Szentkatolnai Bálint Gábor nagyhírű nyelvtudósunknak — ki jelenleg Törökországban küzd a megélhetéssel — hazánkba leendő visszahívása tárgyában; ajánlotta, hogy a magyar tudományos akadémia elnöksége keresse meg az iránt, hogy a kitűnő székely tudós érdekében minden kitelhetőt tegyen meg, a melylyel hazánkba hazajövétele elérnések. A közgyűlés a lelkes és meleg indítványt hasonló lelkesültséggel és melegséggel tette magáévá s többek hozzá szólása után azt azon hozzáadással emelte érvényre, hogy Kézdi-Vásárhely város és Szentkatolna község képviselőtestülete is ily értelemben leendő fölirat küldésére átiratban megkeresendők. Az akadémia elnökségéhez küldendő fölterjesztés megszerkesztésével Barthos Károly ügyvéd indítványára indítványozó Vajna Károly bizatott meg.

Ezután a tisztujtás ejtetett meg. Egyhangulag választottak meg: Tiszteletbeli elnökök: Benedek István, a népszerű honvéd-örnag, és Ponori Sándor, kir. törvényszéki elnök; elnökök: Székely János ref. lelkész (már 20-ik ízben) alelnökök: Fejér Károly kir. járásbíró; pénztárnokká: Ifj. Jakab István, tak. pénztári vezérigazgató; könyvtárnokká: Vajna Károly (10-ik ízben); ügyesszé: Barthos Károly; jegyzővé: Ny. János Géza tisztviselő; gazdává: Benkő Lajos kereskedő. Választmányi tagokká a régieken kívül: Kovács István lelkész. Solim Miklós, Dr. Kovács Gyula ügyészek, Gábor Péter főszolgabíró, Bartók Károly polgármester, Elekes Béla, Máthé Albert, Vajna Dénes, Vajna Gáspár, Gaál István, Szancsali Antal törvényszéki bírák, Kókósy Károly, Csiki József ügyvédek, Wittman Agoston gymn. igazgató, Barosa Miklós, Pál Venczel, Papp János, Wértán Endre, Dobay János, Pap Adolf és K. Csizsár József.

Végül elnök meleg köszönetét nyilvánította a közgyűlésnek fontos és majdnem mind egyhangulag hozott határozatait, ügybuzgóságukért, s az ülést 7 óra után éljenzések között bezárta.

Levelezés.

A kovásznai pap-beiktatás.

K.-Vásárhely, 1890. január 6.

Nagy napja, valóságos örömmünnepe volt f. évi január 5-én a kovásznai ev. ref. egyházközségnek. Ujjonan választott papja: Szöcs Gerő elfoglalta e napon hivatalát, vagy a közhasználatban levő szóval élve: beköszöntött.

Boru után derű, tél után tavasz szokott következni. A meghasonlás, belviszály, más vallásra térés s hasonló szomorú dolgokról híressé vált Kovászna, e napon, mintha ki lett volna cserélve, ünnepi arcot öltött, mindenütt öröm, lelkesültség volt tapasztalható, úgy, hogy teljes jó reménységgel lehet állítani, hogy a kovásznai hitélet egén — korábban — összetornyosult fellegetek a mostani szerencsés papválasztás teljesen eloszlatta.

Bár szép idő volt, de nagy hideg; a hó amugy recsegett a járó-kelő nép lába alatt s ennek dacára is a kovásznai ref. nagy templom oly zsúfolásig tele volt, hogy már alig-alig lehetett helyet találni. Ott volt az orbai papság teljes számban, Dónáth főgondnok s a hívek óriás nagy számban.

Fél 11 órakor megkezdődött az isteni-tisztelet, mint már előre jelezve volt, a beiktatást az ujonnan választott pap testvére: Szöcs Sándor, dévai pap teljesítette. Már az a körülmény, hogy testvér iktatja be a testvért, nagy érdekeltséget keltett, s bizonyára várakozásában senki sem csalódott meg.

Ha kérdés valaki, hogy mihez hasonlíthatom a beiktató-beszédet, így válaszolnék: lassu, csendes májusi esőhöz, mely hat, mely maradandó nyomokat hagy, áldást terjeszt.

Beszéde bevezető részében a kovásznai hitközség életében közelebből dult belviszályról, meghasonlásról emlékezett meg. További folyamán meggyőző erővel, szép logikával fejtegette a pap és a gyülekezet közti viszonyt, s hogy mivel tartoznak kölcsönösen egymásnak. Beszédének igazi megható része volt a testvérenek adott tanács. Figyelmeztette, hogy ne bizza el magát, ha esetleg népszerűség veszi körül, gondoljon az Idvezítő esetre, s ne essék kétségbe, ha a megpróbáltatás napjai következnek be, mert Isten nem hagyja el az igazakat.

A polgári dalárda sok igyekezet és szorgalomra valló összhangzatosa dala után szószékre lépett az új pap, hogy mint bátyja mondá, hirdesse onnan a népek a szent ígékét.

Már megjelenése és rokonszenves külseje lekötötte a figyelmet. Egy minden tekintetben szép, a vallásos érzés melegebből áthatott, s a lelkesültségtől ihletett könnyörgés után alapigéül vette: „Megáld az Isten, a mi Istenünk. Eljöttem, hogy elfoglaljam hivatalomat, s kérdem, miért hívtatok engemet.”

Altalánosságban szólva, a beszéd mely gondolkozásra, alapos tanulmányozásra, s az alkalmazkodás helyes és tapintatos felhasználni tudására mutat.

Bevezető részében futólag elmélkedik, hogy vajjon mit rejt magában a jövő; vajjon oly szeretettel veszi-e körül egyházközsége, mint a mily szeretettel ment ő oda; s midőn a jövő bizonytalansága, titokzatossága felett töpreng, mintegy égi szózatot hallva, a megnyugvás határozottságával idézi a szent írás szavait: A jövőt az Ur nem bízta rád.

A beszéd további folyamában a vallásos buzgóság erejével, apostoli lelkesültséggel fejtegeti, hogy miért választ a ref. egyházközség papot, s ennek végeztével a szeretet melegevel üdvözlí a presbiteriumot, az orbai egyházmegye méltóságos és nagytiszteletű elnökségét, paptársait, a tanítókat s egyházközsége minden tagját, kérve oly mértékű támogatást, mint a mennyire ő szent kötelességét hűen teljesíteni fogja.

A »Szózat«-nak a dalárda által történt sikerült eléneklése után a szép ünnepély bevégeződött.

Isteni-tisztelet végeztével mintegy 50 terítékű bankett volt a Butyka-féle vendéglőben.

Magyar ember szokása szerint megindult a tósztok özőne. Felköszöntetett Szász Domokos ref. püspök, Szöcs Gerő Kovászna új papja, a beiktató pap, Dónáth főgondnok, az esperes, az új pap anyja, Csia György, Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő stb.

Bár mindenik pohárköszöntő szép volt, de igazságszerzetünk parancsolja, hogy Dónáth J. főgondnoknak az új pap anyjára és a székely nemzeti érületre, Eötvös K. Lajosnak az új papra s az egész papságra mondott szép, eszmegazdag, fenkölt irányú tósztjaitak kiemeljük. — Szász Domokos ref. püspöknek, valamint Szöcs Lajosnak, az új pap anyjának, a jó kívánságok táviratilag tudomására hoztattak.

Még Csia György rendező-bizottsági elnökről kell megemlékeznünk, kinek orozslánrése van az ünnepély fényesen sikerülésében. Valóban csak a közügyekért való lelkesültség adhat oly ügybuzgóságot, kölcsönözhet oly kitartó erőt és tapintatot, mint a milyent Csia György ez ünnepély rendezésével kifejtett; méltó az elismerésre, valamint

azon társai is, kik tevékenységében segítők, támogatói voltak.

Óhajtjuk, hogy legyen e nap Kovásznaref. egyházközsége hitéletében fordulópont s váltsa fel a viszályt az állandó béke, a meghasonlást az egyetértés.

... S.

Kütfelék.

— Mükedvelői előadás. A kézdívárshelyi iparosifjuság t. hó 5-én közkívánatra ismételte a „Czigány“ előadását. Sem a működők, sem a közönség nem csalódtak reményeikben, midőn telt házzal reméltek, mert a terem ismét megtelt közönséggel. A második előadás még sikerültebb volt, mint az első, s az első diadaltól megédzett mükedvelők igazán tul tettek magukon, s mi örömmel konstatalhatjuk azon általános meggyőződést, hogy mükedvelőktől jobb, korrektebb előadást várni nem lehet. Az egyes szereplők működéséről mult alkalommal bővebben megemlékeztünk s most csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy a szerepek a régi kezekben voltak s egyről-egyig kitűnően voltak személyesítve. Derék mükedvelőink közelebből már megtartják az alakulógyűlést.

— Az influenza Kézdi-Vásárhelyt egyre terjed. Alig van már ember a városban, ki kisebb-nagyobb mértékben ne szenvedne e könnyű lefolyású, de alkalmatlan betegségben. Különösen a tisztviselők között pusztít az influenza s némely hivatalnál nagy zavarokat idéz elő.

— Meghívó. A helybeli „Kereskedő-ifjak társulata“ harmadik évi rendes közgyűlését társulati helyiségében folyó hó 12-én (vasárnap) délután 2 órakor fogja tartani, melyre társulatunk tiszteletbeli, alapító, rendes és pártoló tagjai, ugyszintén az érdeklődők tisztelettel meghívotnak. Kézdi-Vásárhely, 1890. január 7-én. A „Kereskedő-ifjak társulata“ választmánya nevében: Fejér Antal, elnök. Wértán István, titkár.

— Halálozás. Császár Lukács köztisztvisletben álló kézdívárshelyi kereskedőt súlyos csapás érte. Nagyreményű fia, János, a kolozsvári főgymnasium VII. oszt. tanulója, e hó 5-én hosszas és súlyos szenvedés után meghalt. Temetése 7-én ment végbe nagy részvét mellett. Béke poraira!

— Új könyv. Székelyné Ince Sarolta urhölgy egy előfizetési felhívást küldött be hozzánk közlebről sajtó áltl rendezendő „Harcz önmagunk ellen“ című történelmi regényére. Nem ismerjük a művet s így nem szólhatunk róla, de ismerjük a művelt szellemű írónő, munkatársunk élénk, ügyes tollát s épen ezért jó lélekkel merjük vállalatát a közönség jó indulatu támogatásába ajánlani. A mű ára 1 frt. Az előfizetési pénzek szerző címére Kézdi-Vásárhelyre küldendők 1890. ápril végéig.

— Felhívás. A „Technologiai Lapok“ megindításakor azt a célt tűztük ki, hogy a hazai és külföldi nyersanyagok és gyártmányok szakszerű megbeszélésével és a főbb iparágak műveletmódjainak, szerszámainak és segédgépeinek tárgyszerű ismertetésével mi is támogassuk a serdülő magyar ipart abban a versenyben, melyet a külföld kifejtett iparával folytat. Ezen cél eléréséért folytatott munkálkodásunk közben kiváló gondot fordítottunk arra is, hogy olvasóinkat az iparmuzeumok, műszaki és iparosoktató intézetek céljáról és működéséről, az iparkiallításokról, a szakirodalom újabb termékeiről, valamint az újabb szabadalmazott találmányokról tájékozzuk. A ki-tűzött cél érdekében kifejtett fáradságtalan és önzetlen tevékenységünknek köszönhetjük, hogy a „Technologiai Lapok“ már eleve oly szellemi és anyagi támogatásban részesültek, hogy a nehéz küzdelmet mind e mai napig sikeresen megállhat-tuk. Azonban nem akarunk csak azon a polcon maradni, a hová a »Technologiai Lapok« rövid egy évi küzdelem után jutottak. Korunk lázas ipari haladása megköveteli tőlünk is, hogy a jónál jobbat és a szépnél szebbet nyújtsunk. Hogy a haladás útján megmaradhassunk, azonban okvetetlenül szükséges, hogy szaktársaink, gyáro-saink, iparosaink, hatóságaink és szaktestületeink a »Technol. Lapok«-at ezentul még hathatósabb támogatásban részesítsék. Ennek reményében, az elmúlt év küzdelmei után, bizva nézünk a jövő elé, mert nem tarthatjuk lehetségesnek, hogy hazánkban, a hol a nemes, közérdekű kezdeményezések iránt általában annyira lelkesülnek, a »Technol. Lapok«-at épen azok hagyják cserben, a kiknek érdekében a legfeláldozóbban fáradozunk. Az élénk tűzött nemes cél érdekében ügybar-tainkat, szaktársainkat, iparosainkat, szaktestü leteinket és egyleteinket, szóval mindazokat, a kik műszaki és ipari ismeretek és tevékenység iránt érdeklődnek, ismételve kérjük, hogy a »Technologiai Lapok« fentartásához és folyóir-tásához tevékenyen hozzájáruljanak és folyóir-tunknak minél több hívet szerezzenek. Budapest, a postabélyeg kelte. T a b o r s k y O t t ó, a m. kir. technologiai iparmuzeum igazgatója, mint a »T. L.« szerkesztője és kiadója.

„EGYETÉRTÉS”

Huszonnegyedik évfolyam.

Legnagyobb politikai napilap.

Megjelen minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után is.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy hónapra	1 frt 80 kr.
Három hónapra	5 „
Hat hónapra	10 „
Egész évre	20 „

Előfizetések bármily naptól kezdve teljesíthetők a legzélszerűbben postautalvánnyal Budapestre, az „Egyet-értés” kiadóhivatalában (Kecskeméti-utca 6. sz.) küldendők.

Pályázati hirdetés.

Létezve körjegyzői csoportban, melyhez Léc-falva 906 lélekkel, Maksa 779 lélekkel, Bita 484 lélekkel, Várhegy 111 lélekkel, összesen 2280 lélekkel bíró községek tartoznak, a körjegyzői állomás lemondása, illetve a körjegyzőnek nyugdíjaztatása folytán megürülvén, annak betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állomással 400 frt fizetés, 80 frt körjegyzői küldöncz és fuvdij, 54 frt lakbér, fűtés és irodai átalány, valamint a vármegye törvényhatósága által a jegyzőknek magánfelak ügyében teljesített eljárásukért megszabott díjak élvezete jár.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomásra pályázni óhajtanak, mikép az 1883. évi I. t. cz. 6 §. és az 1886. évi XXII. t. cz. 77. §-ban előirt képesítésüket, eddigi alkalmaztatásukat és erkölcsi, valamint társadalmi előéletüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázatokat hozzám folyó évi január 31-ig annál inkább adják be, mert a később beérkezett pályázatok tekintetbe vételni nem fognak.

K.-Vásárhely, 1889. decz. 29-én.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

2-3

Máriazell gyomor cseppek.

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

Utolérhetetlen hatása az égyégytalanság, gyomor gyengeség, búzós lehelet, savanyú felbőgés, szél rekedés, (Koliká) gyomor hurut, gyomor égés, gyomor homok és dara képződés, túlságos elnyálkásodás, sárgaság, undor és hányinger esetében megszűnteti a főkéjét (ha az a gyomor elrontásától származik) gyomor görcsöt, kemény széklést, székrekedést, az étel a italall turterhelt gyomort kitisztítja, elűzi a belégőket, a gyogyit lép, vese, máj és aranyeres bántalmait. Egy üveg ára, használati utasítással együtt 40 Kr. kettő üveg 70 Kr. Központi szétküldési raktár: Brády Károly, gyógyszerár Krensis (Mórva ország).

Óvást! A valódi Máriazell gyomor cseppek sok féleképen utánzóztatnak a hamisítatnak, a el, melyek ávege, egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírba van csomagolva, s melyek mellett használati utasítás az is fel van tüntetve, hogy az Krensisben, Guzek H. könyvnyomdájában nyomtatott.

Kapható: Kézdí-Vásárhelyt Kovács Ferencz gyógyszerárában; Tusnádon (fürdő) Dobay Sándor gyógyszerésznel.

12-43

Fontos regale bérlőknek.

Rum, szilvorum, törköly-

és

4-5

seprő-pálinka

ugy nemkülönböztetve mindennemű

LIKÖR, SZESZESITAL ÉS ECZET

hideg uton minden készülék nélkül előállítható

WATTERICH ARNOLD

Budapest, Dohányutca 24. (az izr. imaház átellenébe) a jutalomdíjazott essencziák és átherikus olajok által.

Vizahólyag, glicerin, borzamat, savtalanító por, borszinek, borszesz, derítőpor és mindennemű borbetegegek elleni szerek raktára.

Kezelési utasítások és árjegyzék ingyen.

Parafadugaszok és cinkupák.

Szesz megtakarítására való pálinka-erősítő essencia.

Ügynök felvétetik.

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Felhívás a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén, a legtöbb művelt magyar közönség rendszeres házi barátja.

Közkezdveltséget és elterjedtséget azáltal ért el, hogy mindig hazafias irányban és ugy van szerkesztve, hogy a serdülő lányoknak is bátran kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne. — A „Hölgyek Lapja” című mellékletünk, a nők hű tanácsadója és szellemi titkára, a háztartás, a gazdaság, a kertészet, a konyha, házi orvos, házi állatok és a divat köréből megbecsülhetetlen közleményekkel kedveskedik. — A „Képes Családi Lapok” képei a legelső művészek ecsetjének köszönik létüket. — A „Képes Családi Lapok” a lehető legjobbhat igyekszik nyújtani, s hogy hivatásának megfelel, azt legjobban bizonyítja, immár 11 évi fennállása, mit hazánkban egyetlen egy hasonló irányú lap nem volt képes elérni. — Minden laphoz egy külön, könyvvé köthető regény-melléklet van csatolva, mely évenként 3-4 legjobb írónktól származó becses regényt képez.

Előfizetési árak a »Képes Családi Lapok«, »Hölgyek Lapja« című divatlap s »Regény« melléklettel együtt: egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. — Előfizetéseket (a hó bármely napjától) elfogad a »Képes Családi Lapok« kiadóhivatala, Budapest, V. Nagy-Korona utca 20. sz.

A „Képes Családi Lapok” heti lapból mutatóvány-számokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik eziránt — legzélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

A „Képes Családi Lapok”

szerkesztősége és kiadóhivatala

Budapest, V., Nagy-korona-utca 20. sz.

8-10

Szives megfigyelésül!

Ezerszer és ezerszer jónak bizonyult és orvosi tekintélyek, valamint számtalan magán személyek bizonyítványai által kitüntetett készítmények:

Dr. MILLER mohnövénynedve

meglepő hatással van köhögés, rekedtség, torokfájás, elnyálkásodás, keletkező gümőkör, egyáltalában a légzési szervek minden bántalmait ellen.

Tégelyben gyermekek és felnőttek számára.

Egy tégely ára 50 kr oszt. ért.

Dr. MILLER görcs elleni balzsama

számtalanszor fényesen igazolva gyomorfájás és gyomorgörcs hányás, vérhas és puffadás ellen.

Használati utasítással együtt nagy üveg ára 1 frt 50 kr, fél üveg ára 80 kr o. é.

TYUKSZEM-BALZSAM,

hathatós szer tyukszem, szömölcs, fájós bőrvastagodás ellen.

Egy dohoz használati utasítással együtt 48 kr o. é.

Kézdí-Vásárhelyen valódián kaphatók: Fejér L. fiaik urak divat-szövet és kézműár-raktárában.

4-24

„RÉPÁTI”

ÉGVÉNYES-SAVANYUVIZ

a monarchia legszénsavdusabb és legtisztább égvényes savanyu-vizei közé tartozik.

Orvosi tekintélyek nyilatkozata szerint kitűnő sikerrel használtatik: a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbajokban, a húgyszervek bántalmainál stb. Ezen betegségek ellen a „répáti” savanyuviz a legkellemesebb s egyszersmind a leghathatósabb gyógyító szer.

Gazdag szénsav tartalmánál fogva, mint élvezeti viz, igen kellemes izzalt bir. Borral elegyítve, pompás üdítő ital, savanyubb borokhoz használva páratlan.

A töltés egy legkitűnőbb töltő-készülékkel eszközöltetvén, a palaczkba töltött viz a forrás vizével vegytartalmilag teljesen azonos marad.

A „répáti” savanyuviz mindig friss töltésben és valódi minőségben kapható raktáron:

Kézdí-Vásárhelyt: Kupán József, Sepsi-Szentgyörgyön: Séra István, Uzonban: Khon Dániel uraknál.

A „répáti” savanyuviz kútkelölősege:

György József

Kászon-Impéren, (Csikmegeye)

9-30

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.